

Brandstiftung

Im **deutschen Strafrecht** ist die Brandstiftung selbstständig unter Strafe gestellt. Die Brandstiftungsdelikte sind in den §§ 306 ff. dStGB geregelt und stehen damit am Anfang des Abschnitts über die gemeingefährlichen Straftaten. Während § 306 dStGB als tatbestandlichen Erfolg lediglich das Inbrandsetzen oder das brandlegungsbedingte (ganz oder teilweise) Zerstören enumerativ benannter fremder Sachen voraussetzt, enthalten die §§ 306a, b und c dStGB abstrakte und konkrete Gefährdungsdelikte wie auch erfolgsqualifizierte Delikte i.S.d. § 18 dStGB. Dieses ausdifferenzierte Regelungssystem ist vor dem Hintergrund des mit einer Brandlegung regelmäßig verbundenen Gefährdungspotentials betreffend Leib und Leben anderer Menschen zu sehen. Bereits die einfache Brandstiftung nach § 306 dStGB ist mit einer Mindestfreiheitsstrafe von einem Jahr bedroht und somit als Verbrechen ausgestaltet. Verursacht der Täter durch die Brandstiftung wenigstens leichtfertig den Tod eines Menschen, sieht die Erfolgsqualifikation des § 306c dStGB sogar eine Freiheitsstrafe nicht unter zehn Jahren oder lebenslange Freiheitsstrafe vor. Im **georgischen Strafrecht** existiert die Brandstiftung nicht als eigenständiges Delikt, sondern findet sich verstreut über das gStGB in verschiedenen Artikeln. So tritt sie beispielsweise als erschwerender Umstand bei der vorsätzlichen Beschädigung oder Zerstörung einer Sache (Art. 187 Abs. 2a gStGB) in Erscheinung und führt hier zu einem Strafraum von drei bis fünf Jahren Freiheitsstrafe. Als weitere Qualifikation ist die fahrlässige Tötung eines Menschen sowie die Verursachung sonstiger schwerwiegender Folgen durch Brandstiftung in den Tatbestand der Sachbeschädigung integriert (Art. 187 Abs. 3 gStGB). In diesem Fall beträgt der Strafraum sechs bis zehn Jahre Freiheitsstrafe bzw. gemäß Abs. 4 neun bis zwölf Jahre, wenn zwei oder mehr Menschen fahrlässig getötet werden. Beim Delikt der Beschädigung oder Zerstörung von Wäldern oder Anpflanzungen (Art. 304 Abs. 1 gStGB) wird unterschieden zwischen der fahrlässigen Inbrandsetzung bzw. dem fahrlässigen Umgang mit Feuer (Abs. 1) und der vorsätzlichen Brandlegung (Abs. 2). Auch beim Delikt des terroristischen Aktes (Art. 323 Abs. 1 gStGB) ist das Legen eines Brands eine Variante des Grundtatbestands, während bei der Sabotage die Begehung mittels Brandstiftung (Art. 318 Abs. 3 gStGB) wiederum eine Qualifikation darstellt. Während somit im deutschen Strafrecht die Brandstiftung eigenständig unter Strafe gestellt ist, wobei das mit einer Brandlegung einhergehende Gefährdungspotential durch ein abgestuftes System aus (abstrakten und konkreten) Gefährnungsdelikten und Erfolgsqualifikationen erfasst wird, berücksichtigt das georgische Strafrecht die Tatbegehung mittels Feuer „nur“ im Rahmen anderer Delikte als strafschärfenden Umstand. (Abe/Tbe)

ცეცხლის წაკიდება

გერმანიის სისხლის სამართლის კანონმდებლობაში ცეცხლის წაკიდება დამოუკიდებელ დანაშაულად ისჯება. ცეცხლის წაკიდების დანაშაულები გსკ-ის 306-ე და მომდევნო

პარაგრაფებით რეგულირდება, შესაბამისად, წარმოდგენილია საზოგადოებისთვის საშიში დანაშაულების განყოფილების დასაწყისში. მიუხედავად იმისა, რომ გსსკ-ის 306-ე პარაგრაფი მოითხოვს უშუალოდ ცეცხლის წაკიდებას ან მესამე მხარის ქონების განადგურებას (სრულად ან ნაწილობრივ) როგორც ფაქტობრივ შედეგს, გსსკ-ის 306a, b და c პარაგრაფები შეიცავენ როგორც აბსტრაქტულ და კონკრეტულ საფრთხის შემცველ დელიქტებს, ასევე შედეგით კვალიფიცირებული დანაშაულებსაც, გსსკ-ის მე-18 მუხლის მნიშვნელობით. ამ დიფერენცირებული კონტროლის სისტემის არსი გაგებული უნდა იყოს სხვა ადამიანების სხეულისა და სიცოცხლის პოტენციური რისკის ქრილში, რადგან ეს რისკი რეგულარულად თან ახლავს და ასოცირდება ხანძართან. უბრალო ცეცხლის წაკიდებაც კი, გსსკ-ის 306-ე პარაგრაფის მიხედვით, ისჯება სულ მცირე ერთი წლით თავისუფლების აღკვეთით, შესაბამისად, დანაშაულად ითვლება. თუ ამსრულებლის ქმედებას, ხანძრის შედეგად, პირის სიცოცხლის მოსპობა მოჰყვება (სულ მცირე, დაუდევრობით), სასჯელად გათვალისწინებულია თავისუფლების აღკვეთა არანაკლებ ათი წლით ან უვადოდ, გსსკ-ის 306c პარაგრაფის მიხედვით. ცეცხლის წაკიდება, როგორც დამოუკიდებელი დანაშაული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში არ გვხვდება, არამედ მიმოფანტულია სხვადასხვა მუხლებში და გვევლინება როგორც მათი დამამძიმებელი გარემოება, მაგალითად განზრახ ნივთის დაზიანება ან განადგურება (სსსკ-ის 187-ე მუხლის მე-2 ნაწილი), თუ ეს დანაშაული ჩადენილი იქნა ცეცხლის წაკიდებით, პასუხისმგებლობა მძიმდება სამიდან ხუთ წლამდე თავისუფლების აღკვეთით. ხოლო თუ ამგვარ ქმედებას მოჰყვა სხვა ადამიანის სიცოცხლის გაუფრთხილებლობით მოსპობა ან სხვა მძიმე შედეგი, სანქცია იზრდება ექვსიდან ათ წლამდე. მე-4 ნაწილის მიხედვით კი, სასჯელის ზომად 12 წლით თავისუფლების აღკვეთაა განსაზღვრული, თუ ამ გაუფრთხილებელი ქმედების შედეგი ორი ან მეტი პირის სიცოცხლის მოსპობაა. სხვა დანაშაულებში ცეცხლის წაკიდებით ქმედების განხორციელება გვხვდება მხოლოდ ზოგიერთ მუხლებში, როგორც მაგალითად ტყის ან ნარგავის დაზიანება ან განადგურება ცეცხლთან გაუფრთხილებელი მოპყრობით (სსსკ-ის 304-ე მუხლის 1-ელი ნაწილი), ხოლო ამგვარი დაზიანება ან განადგურება თუ მოხდა განზრახ ცეცხლის წაკიდებით, ეს უკვე მე-2 ნაწილშია მოცემული და სანქციაც უფრო მძიმეა. ტერორისტული აქტის დანაშაულში (სსსკ-ის 323-ე მუხლი) ცეცხლის წაკიდება ქმედების განხორციელების ერთ-ერთ ხერხს წარმოადგენს. ამისგან განსხვავებით კი საბოტაჟისთვის (სსსკ-ის 318-ე მუხლი), ცეცხლის წაკიდებით ჩადენილი ქმედება დამამძიმებელ გარემოებას წარმოადგენს. მაშინ, როდესაც გერმანიის სისხლის სამართლის კანონმდებლობაში ცეცხლის წაკიდება როგორც დამოუკიდებელი დანაშაული ისე ისჯება, სახიფათო დანაშაულთა (აბსტრაქტულ და კონკრეტულ) სისტემაზე და კვალიფიცირურ შედეგზე მითითებით, ხანძართან დაკავშირებულ რისკებზე ხაზგასმით, ქართული სისხლის სამართალი ცეცხლის წაკიდებას მხოლოდ სხვა დანაშაულთა დამამძიმებელ გარემოებად განიხილავს. (Abe/Tbe)